BMW -BLADET

BMW MC-klubben Norge

Medlemsblad for BMW MC-klubben Norge nr. 2-2020 – 20. årgang

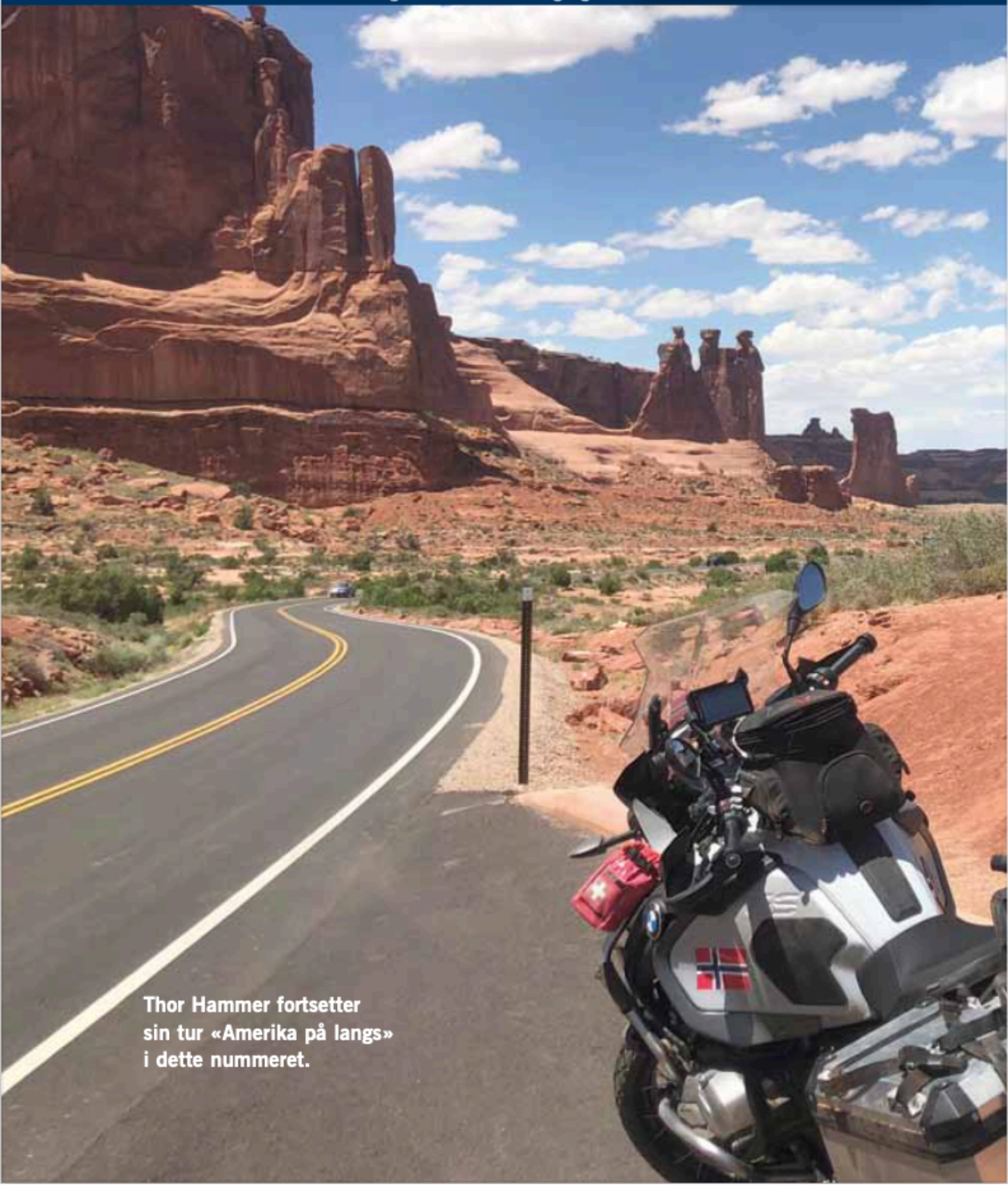

Thor Hammer fortsetter sin tur «Amerika på langs» i dette nummeret.

Amerika på langs
DEL 2, Mexico

Bare seks ganger større enn Norge, men hele hundre millioner innbyggere. Store ørkenområder, fantastiske strender, høye fjell og spennende byer. Masse kultur og historie, men også fattigdom og det verste fra amerikansk søppelkultur. Glade og hyggelige folk, men også grenseløs vold. Mexico er motsetningenes land, og jeg elsker det!

Tekst og bilder: Thor Hammer

Baja California er en lang halvøy som strekker seg sørover med stillehavet på den ene siden og Californiabukta på den andre – hele 160 mil å kjøre fra nord til syd. Det starter ikke så bra. Søppel og vulgære amerikanere på ferie. Grensebyen Tijuana spesielt, men også Ensenada litt lenger sør. Derfra er det mange lange mil med ganske mye ingenting gjennom flat ørken.

Men ørken kan også være vakkert og sjarmerende. Fantastiske kaktuser. Sol og blå himmel. Frisk luft. Fjell i det fjerne. Det kan være timer mellom bensinstasjoner og spisesteder, men akkurat når du er sulten og sykkelen tørst er det noen som serverer smakfull og nesten gratis mat i stuen sin, og bensin fra noen kanner i uthuset. Og så er det et par kultsteder (for oss som har vært på AdvRider.com) å stoppe innom, som Mike's Sky Rancho og Coco's Corner.

For de fleste oss er kanskje Baja (eller Bahia) California mest kjent for ørkenrace og offroadkjøring, men det fristet ikke. Jeg hadde allerede konstatert at tunglastet 1200 GSA ikke fungerer i dyp, løs sand, og at den er veldig tung å få opp igjen. Heldigvis er det asfalt og stort sett fast grus hele veien ned nå, det var betraktelig tøffere for få år siden.

Lengst i sør er det mer som Mallorca. Strøkne strender, fine hoteller og gode restauranter i pene, rene byer. Men underveis kan du også finne øde strender hvor du kan slå opp teltet og bade naken i smaragdgrønt stille hav. Eller surfe på store bølger på den andre siden. Det er dette som er Bahia California!

Fra La Paz tok jeg fergen over til fastlandet, sammen med en tysker jeg kjente fra California og en colombianer bosatt i Mexico City. Det er ikke så farlig å reise alene på gringoruta sørover, man finner alltid noen å henge med en stund. Det var nyttig for blåøyde europeere å ha med en som snakket flytende spansk og kunne lære oss litt om opptreden i kartell-områder.

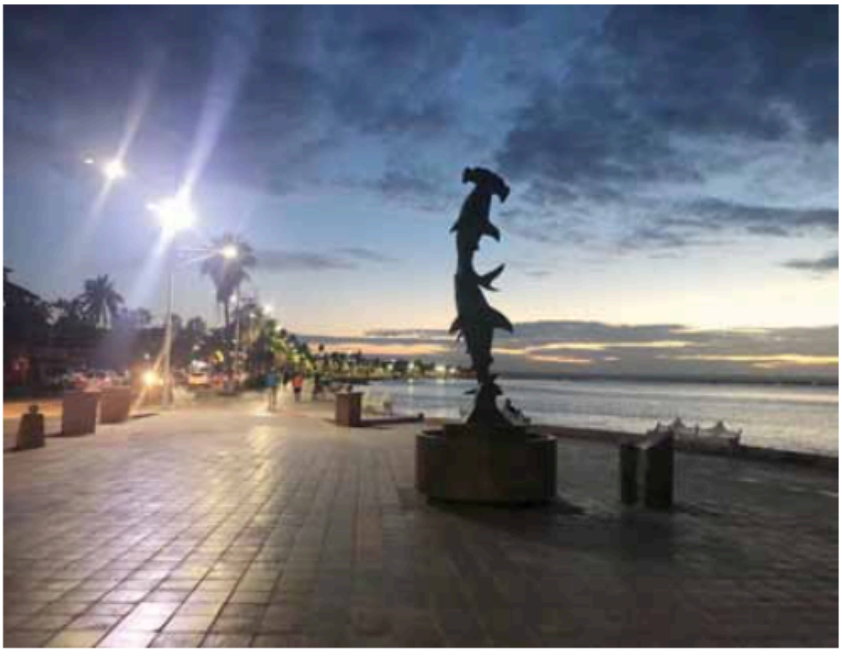

La Paz Mexico.

Vi var nå i Sinaloa, distriktet til El Chapo som du har sett på Netflix. Oppskriften var å kjøre rett til et forhåndsbooket hotell hvor vi parkerte syklene skjult innenfor høye murer med video og tungt bevæpnet vakt. Vi fikk ikke lov av colombianeren til å kjøre rundt og se oss om. Da kunne vi bli bli et fristende bytte, og bli forfulgt eller stanset.

Jeg hadde egentlig tenkt å kjøre litt nord til Copper

Over: Real de Catorce.

Over til høyre: Cecilie i Tulum – Mayaruiner. Cecilie traff jeg mens jeg var hjemme om sommeren, etter USA-runden. Hun fløy over til Cancun i Mexico og ble med ned til Peru.

Under: Lang dag i varmen.

Under til høyre: Service ventil-justering.

Canyon, som jeg såvidt hadde snust litt på noen år tidligere. Et fantastisk område, fire ganger så stort som Grand Canyon. Men colombianeren hadde en plan, og tyskeren og jeg fant ut at vi antakelig ville få en bedre opplevelse av Mexico sammen med han. Vi angret ikke på det, han tok oss med på noen fantastiske veier over fjellet til spennende steder, som historiske Zacatecas og Real de Catorce, før vi kjørte i hver vår retning ved den andre kysten.

Gulfkysten var skuffende. Noen hyggelige strandbyer, men ellers mye industri og noen større byer der man advares mot å gå ut om kvelden. Viktige havnebyer tiltrekker seg alltid smuglere og andre kriminelle, og det er regelrett krig mellom karteller og myndigheter i noen av disse. Det er fort gjort å være på feil sted til feil tid.

Jeg skulle gjerne krysset over til Stillehavet igjen og fulgt kysten forbi Acapulco og videre sørover, men jeg hadde en avtale i Cancun. Da jeg var hjemme en tur, var jeg nemlig så heldig å treffe en sporty dame som ville være med på tur sørover.

.... fortsetter på side 24

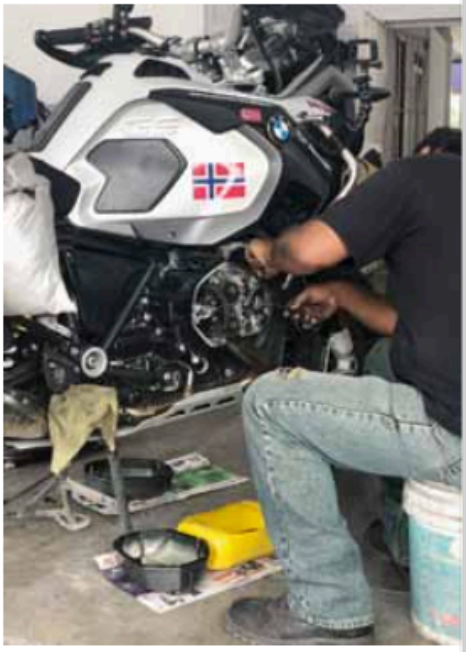

MATAMOROS MAZATLAN
DURANGO MAZATLAN
SERVICIO DEL PUEBLO POR EL
DOLFO LOPEZ MATEOS
LA REPUBLICA, EN CONMEMORACION
DE LA REVOLUCION MEXICANA
A 1958 $ 106'941 .000.
Y 1960 $ 45'758 000.
RUTA
666

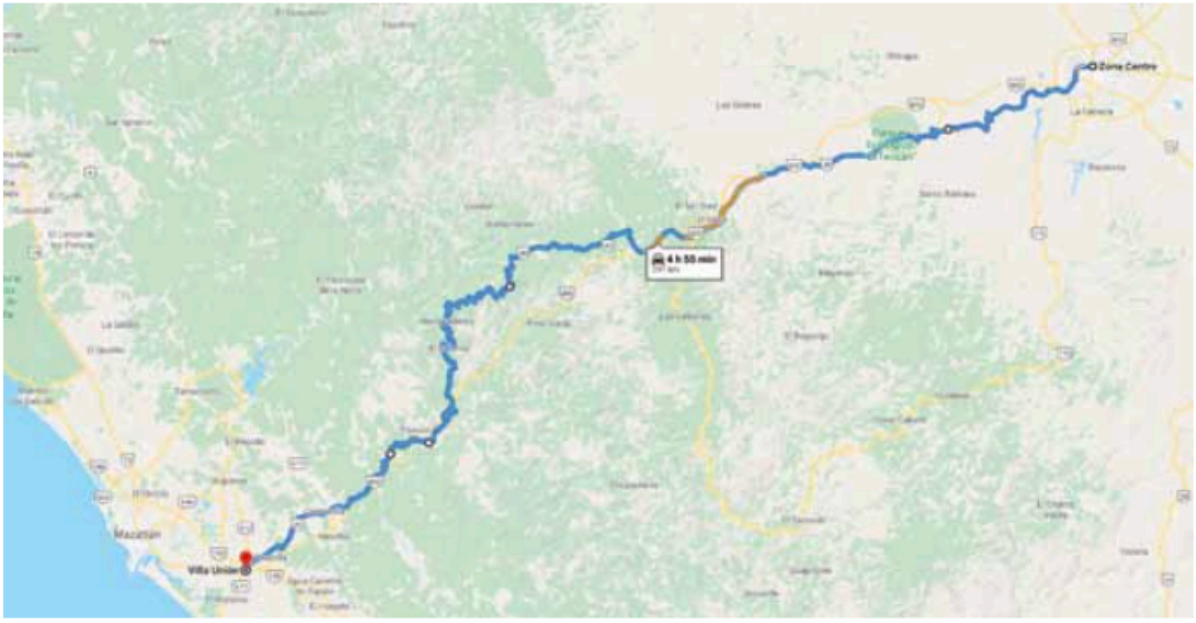

Ruta 666

Ruta 666 kalles Espinazo del Diablo – djevelens ryggsøyle. Den går over fjellene fra Villa Unión i Sinaloa på vestkysten og østover til Victoria de Durango, og er en fantastisk svingete mc-vei med spektakulær utsikt. Ca 29 mil. Her er mer info: https://www.dangerousroads.org/north-america/mexico/63-espinazo-del-diablo-mexico.html

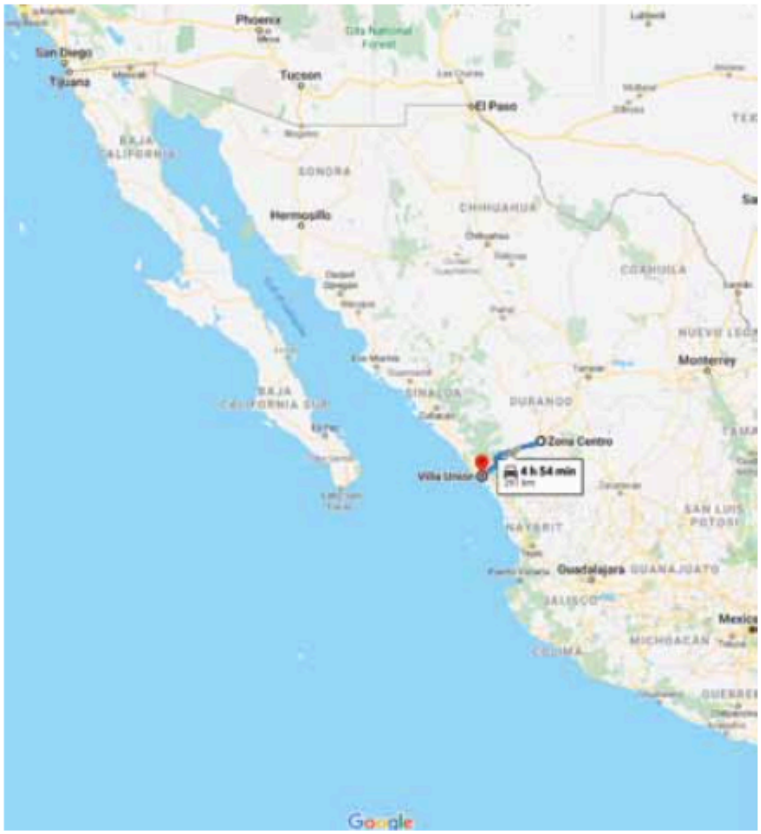

Villa Unión er et lite sted rett øst for Mazatlan, som er hovedstaden i Sinaloa og en viktig havneby – bl.a. med ferger over til Bahia California. Dette var hjembyen til narkobaronen El Chapo, og er fortsatt et senter for kartellvirksomhet. Victoria de Durango er hovedstad i den meksikanske delstaten Durango. Byen ble grunnlagt den 8. juli 1563 av Francisco de Ibarra under navnet Villa de Durango. Byen befinner seg 1880 meter over havet og der bor omtrent 500 000. Ruta 666 er nå omdøpt til Ruta 40, visstnok etter religiøse protester. (Det samme skjedde med Route 666, "The Devil's Highway", som gikk gjennom Arizona, New Mexico, Colorado og Utah. Etter stigende protester fra kristne og problemer med stjålne veiskilt, så fant myndighetene noen unnskyldninger for å dele den opp og gi den nye numre i de forskjellige statene. Store deler av den er veldig kjøreverdig!)

Over: Man vasker ikke selv.

Over til høyre: Roadfood.

Under: Sand igjen.

Under til høyre: Camp.

Under til høyre, nederst: Slitsomt underlag.

Cancun, lengst nord på Yucatan-halvøya, er en storby med to fordeler: Direktefly fra Europa, og BMW-verksted. Ellers er det "syden" for amerikanere, som har ryddet jungel og sump for å bygge digre all inclusive-hoteller og en flott strand. Jeg leide en leilighet en uke i et boligstrøk, og levde litt normalt mens jeg fikk vasket og vedlikeholdt klær og utstyr og ventet på Cecilie. Man blir sliten av å reise på denne måten, hvor man sjelden er mer enn en natt på hvert sted. Det er godt å stoppe opp litt av og til.

Lenger sør langs det karibiske hav blir det hyggeligere, og steder som Playa del Carmen og Tulum er absolutt verdt å besøke. Området er fullt av Maya-ruiner, cenoter (vannfylte synkehull – en opplevelse!), fine strender og hyggelige fornøyelsesparker. Dette området er også veldig trygt, så lenge du ikke raver rundt og leter etter dop og prostituerte i feil strøk på natten.

Når Mexico er i norske medier, er det som regel relatert til vold, kidnappinger og

Over: Los Rapides.

Over til høyre: Lørdagskveld på stranda.

Under: Bahia Kaktus.

Under til høyre: I Cenote.

Under til høyre nederst: Cenote Tulum.

drap. Men volden rammer de lokale, og veldig sjelden turister som oppfører seg litt fornuftig, rådfører seg med de lokale og er litt smart og på vakt. Først er det litt ubehagelig å ha tungt bevæpnede vakter rundt seg hele tiden, men snart blir det normalt. Bortsett fra på Cuba og i Uruguay var det gjerder og våpen overalt i Latin-Amerika, men jeg hadde ikke en eneste ubehagelig opplevelse i de sju månedene jeg var der. Ingen banditter, ingen korrupsjon, bare hyggelige mennesker!

Av alle de seksten latinamerikanske landene jeg besøkte på reisen, er det særlig Mexico jeg håper å kunne reise tilbake til og utforske mer. Et fantastisk land, som har veldig mye spennende å by på.
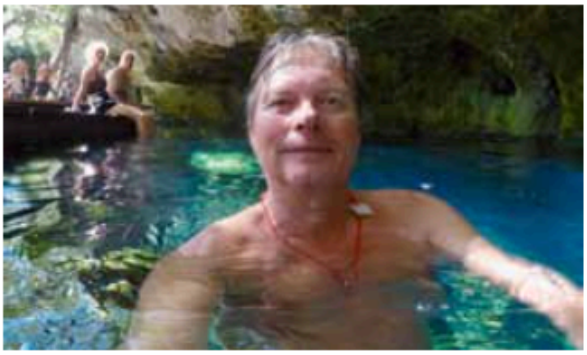
Dette var Mexico, fortsettelse følger i neste nummer med Mellom-Amerika (Belize, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Costa Rica, Panama. Med Stahlratte forbi Darrien Gap.)